

OSD 76/16

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH [REDAKTOWANE]
z dnia 11 stycznia 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka – Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich (sprawozdawca)
r. pr. Wojciech Golec

Protokolant: r.pr. Marta Dzieciuch

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11.01.2017 r. w sprawie zawiadomienia Dziekana Rady OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 18.11.2015 r. o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przez r. pr. [REDAKTOWANE] polegającego na zaniechaniu obowiązku zapłaty należnych składek członkowskich,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz.U. 1982 Nr 19, poz. 145, tj. Dz.U. 2010 Nr 10, poz. 65), w związku z § 1 Uchwały nr 7/VIII/2010 KIRP z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych KIRP.

ORZEKA

1. Obwinionego r. pr. [REDAKTOWANE] uznaje za winnego popełnienia czynu wyżej opisanego i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U.2016.233), w zw. z art.1, art. 6 ust 1 oraz art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wymierza karę nagany.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U.2016.233.) obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE] zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 906 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 listopada 2015 r. Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] złożył zawiadomienie do Rzecznika Dyscyplinarnego o powstałych zaległościach ze strony Obwinionego, emerytowanego radcy prawnego [REDAKTOWANO] w płatności obowiązkowych składek członkowskich wobec Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] w łącznej kwocie 3 782,00 zł (słownie: trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa złote 00/100) za okres od lipca 2011 r. do 12 sierpnia 2016 r.

Dowód:

- historia wpłat składki radcy prawnego [REDAKTOWANO] za okres od lipca 2011 r. do 12 sierpnia 2016 r., k. 1-5, 7, 18.

W związku z zawiadomieniem, 10 lutego 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANO] wszczął dochodzenie w sprawie o naruszenia art. 61 ust. 2, art. 62 ust. 1, art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t.j. z 2015 r., poz. 507 z póź. zm.) poprzez zaniechanie opłacania obowiązkowych składek członkowskich.

Osobnym pismem ten radca prawny został wezwany na przesłuchanie wyznaczone na dzień 8 marca 2016 r. Korespondencja nie została podjęta przez adresata i została zwrócona do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO]

Ponownie, pismem z dnia 18 kwietnia 2016 r., wezwano radcę prawnego do złożenia pisemnych wyjaśnień i przedłożenia dokumentów na potwierdzenie swojego stanowiska, jakże korespondencja została powtórnie zwrócona.

Kolejnym pismem z dnia 19 sierpnia 2016 r. wezwano radcę prawnego na dodatkowy termin przesłuchania wyznaczonego na dzień 14 września 2016 r. Pomimo, że tym razem korespondencja została skutecznie podjęta, radca prawny [REDAKTOWANO] nie stawił się na termin przesłuchania. Obwinionemu doręczono odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutów wraz z uzasadnieniem.

Dowód:

- postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 10 lutego 2016 r., k.8,
- wezwanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] jako świadka na przesłuchanie z dnia 10 lutego 2016 r., k.11,
- wezwanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] do złożenia pisemnych wyjaśnień z dnia 18 kwietnia 2016 r., k.13,
- zwrócona korespondencja z wezwaniem z dnia 10 lutego 2016 r. i 18 kwietnia 2016 r., k. 14 - 17,
- wezwanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] na dodatkowy termin przesłuchania z dnia 19 sierpnia 2016 r., k.19,
- potwierdzenie skutecznego odbioru korespondencji z dnia 13 września 2016 r., k.20,

- postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 14 września 2016 r. z pismem przewodnim i pouczeniem, k. 22-26,
- potwierdzenie skutecznego odbioru korespondencji z dnia 13 października 2016 r., k. 27.

Dnia 24 października 2016 r. w pisemnej odpowiedzi na postanowienie o przedstawieniu zarzutów obwiniony radca prawny przyznał się, iż dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego przez niepłacenie obowiązkowych składek członkowskich radcy prawnego. Wskazywał, że za powstałe zaległości winy nie ponosi, a są one wynikiem jego trudnej sytuacji finansowej i zdrowotnej jego i jego małżonki. Prowadzona przez niego działalność gospodarcza pod firmą Kancelaria Prawna [REDAKTION] przynosi od kilku lat straty, co więcej, od 2012 r. Ponadto obwiniony podniósł że podupadł na zdrowiu. Wskazał również, że jego małżonka [REDAKTION] ze względu na powikłania potransplantacyjne, wymagała szczególnego leczenia farmakologicznego, co zmusiło Obwinionego do ponoszenia wysokich wydatków. Obwiniony podniósł jeszcze okoliczność toczącego się wobec niego od lipca 2016 r. postępowania egzekucyjnego na kwotę 82 000, 00 zł.

Dowód:

- pismo Obwinionego radcy prawnego [REDAKTION] z dnia 24 października 2016 r. wraz z załącznikami, k.28 – 41.

Dnia 23 listopada 2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec obwinionego radcy prawnego [REDAKTION] za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 Uchwały Nr 7/VIII/2010 Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasadach ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych KIRP.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o skreślenie obwinionego z listy radców prawnych za nie uiszczanie składek członkowskich przez okres dłuższy niż rok na podstawie art. 29 ust. 4a ustawy o radcach prawnych.

W trakcie rozprawy, która odbyła się 11 stycznia 2017 r., obwiniony złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że składki miała za niego uiszczać kancelaria, za zgodą współnika [REDAKTION]. Dodał także, że jest zobowiązany do zapłaty alimentów na rzecz swojej byłej żony, w wysokości 1 000, 00 zł miesięcznie.

Dowód:

- protokół z rozprawy Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDAKTION] z dnia 11 stycznia 2017 r.

Tego samego dnia, w piśmie skierowanym do Okręgowej Izby Radców Prawnych z 10 stycznia 2017 r., obwiniony wniósł o umorzenie należności w części oraz rozłożenie pozostałej kwoty na 12 równych rat, które zobowiązał się regularnie wpłacać wraz z bieżącymi składkami. W załącznikach do pisma znalazły się m.in. potwierdzenia zapłaty kwoty odpowiadającej wysokości 8 zaległych składek, za okres od czerwca 2016 r. do stycznia 2017 r., dokumentacja medyczna i wyrok Sądu Okręgowego [REDAKTION] z dnia 1 września 2009 r. w sprawie o rozwód. Obwiniony wyraził ubolewanie, że uchybił godności zawodu i obowiązkom, jakie na nim spoczywają. Wniósł do Sądu o uwzględnienie zasad współżycia społecznego przy wydaniu rozstrzygnięcia w sprawie i łagodny wymiar kary.

Dowód:

- pismo wyjaśniające Obwinionego radcy prawnego [REDAKTION] z dnia 10 stycznia 2017 r. wraz z załącznikami, k. 52-77.

Sąd zważył, co następuje:

Zarzuty stawiane obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy i stanowią podstawę do uznania obwinionego jako naruszającego zasady etyki radcy prawnego..

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Nie może być on jednak samodzielną podstawą odpowiedzialności radcy prawnego, z tego względu, że ma on ewidentnie charakter blankietowy (tak m.in. wyrok SN z 17 listopada 2015 r., sygn. akt SDI 44/15), a więc samoistnie nie określa treści konkretnego przewinienia i dla przyjęcia odpowiedzialności dyscyplinarnej powinien być uzupełniony normą konkretyzującą. Taką podstawę konkretyzującą będą stanowiły przepisy Uchwały nr 7/VIII/2010 Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych Krajowej Izby Radców Prawnych, a szczególnie w tej sytuacji, co nie ulega wątpliwości, jej § 1, stanowiący o obowiązku, jaki ciąży na radcy prawnym, do uiszczania składki ubezpieczeniowej na zasadach określonej w tej uchwale. Uzupełniająco wskazać należy również art. 1, art. 6 i art. 66 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Bezsprzecznie, obwiniony C [REDAKTOWANO] S [REDAKTOWANO] nie wywiązał się z ww. obowiązku, do czego się przyznał, co stanowiło podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Za nie budzący żadnej wątpliwości Sąd uznał czas oraz sam fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez obwinionego radcę prawnego C [REDAKTOWANO] S [REDAKTOWANO], które to przewinienie miało miejsce począwszy od lipca 2011 r., aż do 12 sierpnia 2016 r., co znajduje swoje potwierdzenie w pisemnych i ustnych wyjaśnieniach Obwinionego oraz rozliczeniu zaległych składek członkowskich Obwinionego radcy prawnego [REDAKTOWANO] załączonego do zawiadomienia Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 18 listopada 2015 r.

Co do kary wymierzonej obwinionemu, wskazuje się, że Sąd musi wziąć pod uwagę rodzaj naruszenia i jego wagę, stopień szkodliwości społecznej czynu, stopień zawinienia sprawcy oraz okoliczności łagodzące albo obciążające.

W swoich wyjaśnieniach ustnych złożonych na rozprawie (vide protokół z rozprawy), jak i w złożonych pismach, obwiniony radca prawny [REDAKTOWANO] wskazywał, że nie ponosi winy w niedochowaniu przez siebie obowiązku uiszczania składki. Przytoczone przez obwinionego okoliczności, wskazują niewątpliwie, że w wyniku ciężących na nim obowiązków (zarówno alimentacyjnych, opieki nad ciężko chorą żoną, kosztów związanych z jej leczeniem i ze względu na jego osobiste problemy zdrowotne) płacenie przez obwinionego składek członkowskich, co najmniej od 2012 r. było poważnie utrudnione. Zaległości jednakże pojawiły się już w lipcu 2011 r., zatem chociażby przez to, niemożliwe jest wyłączenie winy obwinionego.

Istotnie należałoby wspomnieć również o tym, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANO] miał w swojej dyspozycji instrumenty, które mogły go zwolnić z obowiązku uiszczania składki. O takiej możliwości stanowi §10 Uchwały nr 7/VIII/2010 Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej i składki ubezpieczeniowej, zasad ich uiszczania i podziału oraz funduszy celowych Krajowej Izby Radców Prawnych – ze względu na zły stan zdrowia lub inne ważne okoliczności, na wniosek zobowiązanego Izba może umorzyć całość lub część należności z tytułu składki. Trzeba jednakże dodać, że z takim wnioskiem Obwiniony wystąpił dopiero 11 stycznia 2017 r. przedkładając Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANO] odpowiednie pismo.

Wobec wszystkich okoliczności sprawy, przedstawionych przez obwinionego w złożonych wyjaśnieniach, jak i biorąc pod uwagę zachowanie Obwinionego w trakcie postępowania

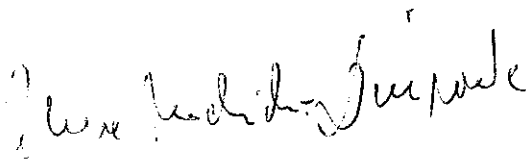
dyscyplinarnego (m.in. wpłata części zaległych składek i zobowiązanie do regularnej spłaty pozostałych) Sąd doszedł do wniosku, że istnieją w tej sprawie okoliczności łagodzące.

Sąd nie przychylił się do kary zawnioskowanej przez Rzecznika Dyscyplinarnego tj. skreślenia z listy radców prawnych obwinionego radcy prawnego [REDAKTED] na podstawie art. 29 ust. 4a, co leży w gestii wyłącznie Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych. Przede wszystkim należałoby wskazać, że wnioskowana kara nie została przedstawiona w art. 65 ustawy o radcach prawnych, który stanowi zamknięty katalog kar dyscyplinarnych. Należy wywieść, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wnioskował o karę z art. 65 ust. 1 pkt 5, czyli pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego. W ocenie Sądu, ze względu na skruchę obwinionego, jego trudną sytuację osobistą oraz status emeryta, taka kara byłaby nieproporcjonalna i zbyt surowa.

Sąd orzekł o wymierzeniu obwinionemu kary nagany, która w tej sytuacji może spełnić wymogi zarówno prewencji ogólnej jak i prewencji szczególnej. Wobec zobowiązania obwinionego do pokrycia zaległej oraz przyszłych składek, jak i poprzez pozostawienie mu możliwości zarabkowania, kara nagany jest odpowiednia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych, biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE:

Orzeczenie nie jest prawomocne, na podstawie art. 54 ust. 2 i art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Tekst jednolity 2016 r., poz. 233 z późn.zm.) służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.